Skal min datter bare sige pyt til racisme?

Hvor langt kan du egentlig løbe, uden at slavekæden strammer? 'Jokes' som denne må min datter igen og igen lægge øre til, fordi hun er mørk i huden. Mange mener, at hun bare skal trykke på pytknappen.

Racisme

SANDY BRINCK.

FHV. MF, SÆRLIG RÅDGIVER, CAND.SCIENT.POL.

»HVOR KOMMER du fra?«, spørger den ældre dame.

Hun sidder over for min datter i S-toget. Spørgsmålet er sikkert sødt ment, for min datter er det bare endnu et på dagen, hvor hun skal forholde sig til, at hun ikke er 'hudfarvet', men mørk.

»Jeg har lige været til fodbold«, svarer hun venligt.

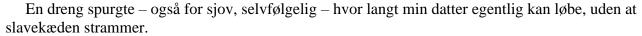
»Nej, jeg mener, hvor kommer du fra?«. Damen helmer ikke.

»Nå, jeg bor i Vanløse«, siger min datter og forsøger med et sødt smil at understrege, at samtalen er ovre. Damen læner sig lidt frem for at kunne forklare sig:

»Jeg mener, hvor kommer du oprindeligt fra?«.

I DEN DANSKE folkeskole møder min datter spørgsmål og såkaldte jokes, der har rystet mig. Hvis vi starter med det, 'der jo bare er for sjov': *Hvorfor har sorte mennesker hvide*

håndflader? Det er, fordi der skal være noget godt i alle mennesker.

I dag, hvor min datter er 16 år, kan hun helt reelt blive spurgt af skolekammerater, om de må få *niggerpas* – det vil sige lov til at kalde hende *nigger*. Øh, nej.

Når vi har rejst det over for lærerne, har svaret været, at børnene jo ikke mener det racistisk og sikkert bare prøver at gøre sig morsomme. 'Børn i den alder', må vi forstå. Kan min datter ikke mobilisere sin pytknap?

En skoleleder har lyttet til vores beretning og svaret, at de bestemt arbejder med, at børnene skal tale ordentligt til hinanden. Jo tak – kan diskrimination og egentlig racisme komme over i en anden kategori?

VI TROEDE nok i sin tid, at det ville gøre livet lettere, at København har mange nuancer af hudfarver, men desværre har det faktisk ført til, at nogle børn af mørke familier betegner min datter som *fake black*, fordi hun har hvide forældre.

